

PODCAST 5 - TRANSCRIPCIÓN

"La Semana Santa en Sevilla".

Hola amigos:

Hoy les voy a hablar de la Semana Santa en Sevilla.

Esta fiesta tiene una importancia increíble en esta ciudad. Es una celebración con siglos de tradición, y cada año atrae a cientos de miles de personas de todo el mundo.

Es quizá la más fervorosa de las Semanas Santas españolas, en donde los sevillanos procesionan mostrando su gran devoción.

La semana santa empieza el Domingo de Ramos y termina el Domingo de Resurrección, y procesionan más de 60 hermandades o cofradías, con imágenes de Cristo y la Virgen María.

Llamamos cofradía a los miembros de una iglesia que son parte de la procesión. Algunas de estas cofradías tienen sus orígenes en el siglo XIII.

En las procesiones de la semana santa, cada cofradía lleva 1, 2 o 3 pasos. Los pasos son carrozas con esculturas de madera, en donde se representa la Pasión de Cristo o el dolor de la Virgen María. Algunas de las esculturas son muy antiguas y se consideran obras maestras artísticas.

Son muchos los sevillanos que acompañan a las imágenes, ya sea como costaleros o nazarenos.

Los costaleros, son las personas que llevan los pasos sobre sus hombros. Tienen cubierta la cabeza y cuello y caminan en silencio, lo único que se oye es el sonido de su respiración y el arrastre de las zapatillas por el suelo.

Los nazarenos, son las personas vestidas con túnicas y algunos con capirotos y antifaz, y llevan las insignias, los cirios y las cruces. Las insignias son las banderas u otros elementos característicos de la cofradía, y los cirios son lo que llamamos las velas.

Los capirotos son gorros altos en forma de cucurucho que llevan como señal de humildad. Y el antifaz, es el trozo de tela que cubre la cara del nazareno, para cumplir su penitencia en anonimato.

Muchas veces, podemos ver a los nazarenos que van descalzos, o sea sin zapatos, durante toda la procesión. Esto lo hacen por una promesa.

También, algunos nazarenos suelen tener caramelos en sus bolsillos y los dan a los niños cuando éstos les dicen: "Nazareno dame un caramelo".

Durante las procesiones escucharán también las saetas. Una saeta es un canto religioso. Se dice que es un canto flamenco. La saeta se canta en un balcón en el momento más imprevisto, sin micrófono, ni guitarra.

De estos 8 días de procesiones, el día más importante es el Viernes Santo, día en el que se vive la Madrugá. Es la salida y la noche más especial. Es la que va del jueves al viernes, y es el punto máximo de la Semana Santa sevillana.

Este día los sevillanos quieren mostrar su luto por respeto a la muerte de Cristo. Por eso, los hombres suelen vestir de trajes negros, y las mujeres, elegantes y sencillas con sus vestidos negros, sin joyas, llevan en la cabeza una peina junto con una mantilla de encaje.

La Semana Santa sevillana tiene varias tradiciones que se respetan anualmente, tanto por los mismos sevillanos como por los extranjeros.

Una de estas tradiciones consiste en estrenar durante el Domingo de Ramos una prenda de vestir y visitar los templos, donde se exponen los pasos ya preparados para procesionar.

También suelen comer cosas diferentes, como por ejemplo espinacas con garbanzos, bacalao con tomate o torrijas.

Entonces amigos, aquí han visto cómo se suele celebrar, desde hace siglos, la semana santa en Sevilla. No importa si uno es religioso o no, siempre hay algo que disfrutar durante estas fechas en esta bellísima ciudad.

Bueno, y yo, los espero dentro de una semana en moodle.elsol.gr con algo más del mundo hispano.

¡Hasta pronto!

Podcast 5 - ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

"Η Μεγάλη Εβδομάδα στη Σεβίλλη."

Γεια σας φίλοι:

Σήμερα θα σας μιλήσω για την Μεγάλη Εβδομάδα στη Σεβίλλη.

Αυτή η γιορτή έχει πολύ μεγάλη σημασία σε αυτή την πόλη. Είναι μια γιορτή με παράδοση αιώνων, και προσελκύει κάθε χρόνο εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους από όλο τον κόσμο.

Είναι ίσως η πιο ένθερμη Μεγάλη Εβδομάδα στην Ισπανία, όπου οι κάτοικοι της Σεβίλλης κάνουν λιτανεία δείχνοντας την αφοσίωση τους.

Η Μεγάλη Εβδομάδα ξεκινά την Κυριακή των Βαΐων και τελειώνει την Κυριακή του Πάσχα, όπου κάνουν λιτανεία πάνω από 60 «αδελφότητες», με φιγούρες του Χριστού και της Παναγίας.

Ονομάζουμε «cofradía» τα μέλη μιας εκκλησίας που παίρνουν μέρος στη λιτανεία. Ορισμένες από αυτές τις «cofradía» έχουν τις ρίζες τους στο δέκατο τρίτο αιώνα.

Στις λιτανείες της Μεγάλης Εβδομάδας, κάθε «cofradía» μπορεί να έχει 1, 2 ή 3 «rasos». Τα «rasos» είναι μεγάλα άρματα με ξύλινα γλυπτά, τα οποία αντιπροσωπεύουν τα Πάθη του Χριστού ή τον πόνο της Παναγίας. Μερικά από τα γλυπτά είναι πολύ παλιά και θεωρούνται καλλιτεχνικά αριστουργήματα.

Είναι πολλοί οι κάτοικοι της Σεβίλλης που συνοδεύουν τις εικόνες, είτε ως «costaleros» ή «nazarenos» (Ναζωραίοι).

Οι «costaleros» είναι οι άνθρωποι οι οποίοι κουβαλούν στους ώμους τους τα «rasos». Έχουν καλυμμένο το κεφάλι και το λαιμό τους και περπατούν σιωπηλά, ακούγεται μόνο η αναπνοή τους και ο ήχος που κάνουν τα παπούτσια τους που σέρνονται στο πάτωμα.

Οι «nazarenos» (Ναζωραίοι), είναι άτομα που φορούν χιτώνες και μερικοί φορούν «capirotes» και μάσκες, και κουβαλάνε τα «insignias», τα «cirios» και τους σταυρούς. Τα «insignias» είναι οι σημαίες ή άλλα διακριτικά της αδελφότητας, και τα «cirios» είναι κεριά.

Τα «capirote» είναι ψηλά καπέλα σε σχήμα χωνιού που τα φοράνε ως ένδειξη ταπεινότητας. Η μάσκα είναι ένα κομμάτι ύφασμα που καλύπτει το πρόσωπο των «nazarenos» (Ναζωραίων), για να πραγματοποιήσουν την μετάνοια τους ανώνυμα.

Πολλές φορές, μπορούμε να δούμε τους «nazarenos» (Ναζωραίους) να περπατούν ξυπόλυτοι, δηλαδή χωρίς παπούτσια, κατά τη διάρκεια της λιτανείας. Αυτό το κάνουν σαν τάμα.

Επίσης, ορισμένοι «nazarenos» συνηθίζουν να έχουν καραμέλες στην τσέπη τους και τις δίνουν στα παιδιά όταν αυτά τους λένε: «Nazareno (Ναζωραίο), δώσε μου μία καραμέλα».

Κατά τη διάρκεια των λιτανειών θα ακούσετε επίσης τις «saetas». Μία «saeta» είναι ένα θρησκευτικό τραγούδι. Λένε ότι είναι ένα τραγούδι φλαμένκο. Τραγουδάνε την «saeta» σε ένα μπαλκόνι, σε μία αναπάντεχη στιγμή, χωρίς μικρόφωνο ή κιθάρα.

Από αυτές τις 8 μέρες λιτανειών, η πιο σημαντική μέρα είναι Μεγάλη Παρασκευή, ημέρα που ζούνε την «Madrugá». Είναι η πιο ιδιαίτερη έξοδος και νύχτα. Είναι η βραδιά που πάει από την Πέμπτη προς την Παρασκευή, και είναι το κυριότερο σημείο της Μεγάλης Εβδομάδας της Σεβίλλης.

Αυτή η μέρα οι κάτοικοι της Σεβίλλης θέλουν να δείξουν το πένθος τους σαν σεβασμό για τον θάνατο του Χριστού. Για αυτό, οι άνδρες συνήθως φορούν μαύρα κουστούμια, και οι γυναίκες, κομψές και απλές με το μαύρο φόρεμά τους, χωρίς κοσμήματα, φορούν

στο κεφάλι μια χτένα με ένα δαντελένιο πέπλο.

Η Μεγάλη Εβδομάδα στην Σεβίλλη έχει διάφορες παραδόσεις που τηρούνται κάθε χρόνο, τόσο από τους ίδιους τους κατοίκους της Σεβίλλης, όπως από τους ξένους.

Μία από αυτές τις παραδόσεις είναι να φορέσουν την Κυριακή των Βαΐων ένα καινούργιο ρούχο, και να επισκεφτούν τους ναούς όπου εκθέτονται τα «rasos» που είναι έτοιμα για την λιτανεία.

Έχουν επίσης την συνήθεια να τρώνε διαφορετικά πράγματα, όπως σπανάκι με ρεβίθια, μπακαλιάρo με ντομάτα ή torrijas.

Έτσι, φίλοι, είδατε εδώ πώς συνηθίζεται να περνούν, εδώ και αιώνες, την Μεγάλη Εβδομάδα στη Σεβίλλη. Δεν έχει σημασία αν κάποιος είναι ή δεν είναι θρήσκος, υπάρχει πάντα κάτι για να απολαύσετε κατά τη διάρκεια αυτών των ημερών σε αυτή την πανέμορφη πόλη.

Λοιπόν, και εγώ, σας περιμένω σε μία εβδομάδα στο moodle.elsol.gr με κάτι ακόμη από τον Ισπανόφωνο κόσμο.

Τα λέμε σύντομα!

